

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

SUOSITUKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON SUOSITUS,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2011,

koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävistä politiikoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2011/C 191/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 165 ja 166 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ilmaisia koulunkäynnin keskeyttäminen käytetään niiden henkilöiden yhteydessä, jotka lopettavat yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen peruskouluun tai sitä alemmalle tasolle eivätkä osallistu enää yleissivistävään tai ammatilliseen koulutukseen.
- (2) Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen on olennaisen tärkeää Eurooppa 2020 -strategian useiden keskeisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentäminen vastaa sekä niin kutsutun älykkään kasvun tavoitteita parantamalla yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen tasoja että niin kutsutun osallistavan kasvun tavoitteita vaikuttamalla yhteen suurimmista työttömyyden, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskitekijöistä. Eurooppa 2020 -strategiaan sisältyy sen vuoksi yleistavoite, jonka mukaan koulunkäynnin keskeyttävien osuutta olisi pienennettävä 14,4 prosentista vuonna 2009 alle 10 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet asettamaan kansallisia tavoitteita, joissa otetaan huomioon niiden lähtötilanteet ja kansalliset olosuhteet.
- (3) Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpanoa koskeissa neuvoston päätökseen 2010/707/EU ⁽¹⁾ sisältyvissä jäsen-

valtioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoissa jäsenvaltioita kehoitetaan toteuttamaan kaikki tarpeelliset toimenpiteet koulunkäynnin keskeyttämisen estämiseksi.

- (4) Köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen foorumi -lippulaivahankkeessa vahvistetaan puitteet toimille, joilla varmistetaan sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus korostaen etenkin vähäosaisuuden kierteen katkaisemista ja ennaltaehkäisevien toimien vauhdittamista. Siinä käsitellään Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitetta saada vähintään 20 miljoonaa ihmistä pois köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen piiristä seuraavalla vuosikymmenellä.
- (5) Eurooppa 2020 -strategian Nuoret liikkeellä -lippulaivahankkeen tavoitteena on "parantaa eurooppalaisten korkeasteen oppilaitosten tasoa ja kansainvälistä houkuttelevuutta sekä parantaa koulutuksen ja opetuksen laatua EU:ssa kaikilla tasoilla yhdistäen sekä huippuosaaminen että tasa-arvo edistämällä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden liikkuvuutta. Tavoitteena on myös parantaa nuorten työllisyystilannetta".
- (6) Neuvosto antoi keskimääräistä eurooppalaista suoritusta koskevista koulutuksen viitearvoista (benchmarks) 5 ja 6 päivänä toukokuuta 2003 päätelmät, joiden mukaan koulunkäynnin keskeyttäjiä osuuden olisi oltava alle 10 prosenttia vuoteen 2010 mennessä ja joissa koulunkäynnin keskeyttäjät määriteltiin 18–24-vuotiaiksi henkilöiksi, jotka ovat suorittaneet vain peruskoulun tai vähemmän ja jotka ovat lopettaneet yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen. Kyseistä viitearvoa ei saavutettu. Nykyisin yksi seitsemästä nuoresta keskeyttää yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen ennen toisen asteen koulutuksen suorittamista loppuun.

⁽¹⁾ EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46.

- (7) Uusista taidoista uusia työpaikkoja varten 15 päivänä marraskuuta 2007 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽¹⁾ korostettiin tarvetta nostaa yleistä osaamistasoa ja asettaa etusijalle niiden henkilöiden, jotka ovat suurimassa taloudellisen ja sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa, eli erityisesti koulunkäynnin keskeyttäjien yleissivistävä tai ammatillinen koulutus. Niissä korostettiin tarvetta tarjota työnhakijoille ammatillista ohjausta ja henkilökohtaisia koulutussuunnitelmia sekä kehittää virallisen ja epävirallisen oppimisen sekä arkioppimisen kautta hankittujen oppimisaavutusten validointia.
- (8) Aikuskoulutuksesta 22 päivänä toukokuuta 2008 annetuissa neuvoston päätelmissä tunnustetaan aikuiskoulutuksen rooli koulunkäynnin keskeyttämiseen vaikuttamisessa, koska se tarjoaa nuorille aikuisille, joilla ei ole ammattipätevyyttä, erityisesti perustaitoihin, tietoteknisiin taitoihin ja kielten oppimiseen keskittyvän uuden mahdollisuuden.
- (9) Eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) 12 päivänä toukokuuta 2009 antamissaan päätelmissä neuvosto katsoi, että vuoteen 2020 mennessä yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen keskeyttävien osuuden olisi oltava alle 10 prosenttia.
- (10) Maahanmuuttajataustaisten lasten koulutuksesta 26 päivänä marraskuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä todettiin, että vaikka monet maahanmuuttajataustaiset lapset menestyvät hyvin opinnoissaan, he keskeyttävät koulunkäyntinsä muita todennäköisemmin. Maahanmuuttajien koulunkäynnin keskeyttämistä koko unionissa on kaksinkertainen syntyperäisiin oppilaisiin verrattuna. Saatavilla olevat tiedot viittaavat siihen, että koulunkäynnin keskeyttäminen on vielä yleisempää romaniväestön keskuudessa.
- (11) Neuvosto totesi koulutuksen sosiaalisesta ulottuvuudesta toukokuussa 2010 antamissaan päätelmissä, että koulunkäynnin keskeyttämisen onnistunut ehkäiseminen edellyttää koulun keskeyttäjien riskiryhmien tuntemuksen kehittämistä paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla sekä järjestelmiä, joiden avulla voidaan varhaisessa vaiheessa tunnistaa riskiryhmään kuuluvat henkilöt, ja että olisi toteutettava kokonaisvaltaisia poikkialaisia strategioita, jotka tarjoavat koulukohtaisia ja koko järjestelmää koskevia politiikkoja, joissa käsitellään erilaisia koulun keskeyttämiseen johtavia tekijöitä.
- (12) Koulunkäynnin keskeyttämisen syyt vaihtelevat huomattavasti maittäin ja myös alueittain. Koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtääviä politiikkoja on mukautettava paikalliseen, alueelliseen tai koko maan tilanteeseen; kaikille jäsenvaltioille soveltuva yksittäistä ratkaisua ei ole.
- (13) Vaikka maiden tai alueiden välillä on eroja, kaikissa jäsenvaltioissa on selvää näyttöä siitä, että keskeyttäminen koskee enemmän vähäosaisia ja haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä. Lisäksi erityisopetusta tarvitsevat nuoret ovat yliedustettuina yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen keskeyttäjien joukossa. Koulunkäynnin keskeyttäminen on sekä seurausta sosiaalisesta vähäosaisuudesta että aiheuttaa sosiaalisen syrjäytymisen riskin.
- (14) Eurooppalaiset puitteet koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtääville kokonaisvaltaisille politiikoille voivat toissijaisuusperiaatetta täysin noudattaen auttaa jäsenvaltioita tarkastelemaan uudelleen nykyisiä politiikkoja, kehittämään kansallisia uudistusohjelmiaan Eurooppa 2020 -strategian puitteissa sekä panemaan täytäntöön strategioita, joiden vaikutus on suuri ja joissa on hyvä kustannus-hyötysuhde. Ne voivat myös luoda perustan avoimen koordinoitimenetelmän avulla tehtävälle yhteistyölle ja kanavoida unionin rahoitusvälineiden käyttöä.
- (15) Koulutus uudistusten vaikutukset näkyvät vasta ajan myötä. Jotta koulunkäynnin keskeyttävien määriä saataisiin pienennettyä seuraavan vuosikymmenen kuluessa ja Eurooppa 2020 -tavoite saavutettaisiin, koulunkäynnin keskeyttämistä koskevia kokonaisvaltaisia poikkialaisia strategioita on pantava täytäntöön mahdollisimman pian,

SUOSITTAA, ETTÄ JÄSENVALTIOT:

hyödyntävät tämän suosituksen liitteessä vahvistettuja puitteita kansallisten olosuhteidensa mukaisesti tavoitteena:

- 1) kartoittaa koulunkäynnin keskeyttämiseen johtavat keskeiset tekijät ja seurata ilmiön ominaispiirteitä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, minkä pohjalta voidaan laatia kohdennettuja ja vaikuttavia näyttöön pohjautuvia politiikkoja,
- 2) varmistaa, että koulunkäynnin keskeyttämistä koskevat kokonaisvaltaiset strategiat on laadittu vuoden 2012 loppuun mennessä ja että ne pannaan täytäntöön kansallisten painopisteiden ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden mukaisesti; kokonaisvaltaisiin strategioihin sisältyy ehkäiseviä toimenpiteitä sekä interventio- ja kompensatiotoimenpiteitä, joilla pyritään saamaan koulunkäynnin keskeyttäneet palaamaan koulutukseen,
- 3) varmistaa, että näihin strategioihin sisältyy asianmukaisia toimenpiteitä niitä kyseisen jäsenvaltion ryhmiä varten, joilla on suurempi koulunkäynnin keskeyttämisen riski, esimerkiksi sellaisia lapsia varten, joilla on sosioekonomisesti heikommat lähtökohdat, maahanmuuttaja- tai romanitausta taikka erityisopetustarpeita,
- 4) varmistaa, että näissä strategioissa käsitellään johdonmukaisesti sekä yleissivistävää että ammatillista koulutusta ja niiden molempien haasteita,
- 5) sisällyttää koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämistä tukevia toimenpiteitä lapsiin ja nuoriin kohdistuviin asiaankuuluviin politiikkoihin ja koordinoida toimia politiikan eri alojen välillä,

⁽¹⁾ EUVL C 290, 4.12.2007, s. 1.

6) tunnustaen opettajien, koulunjohtajien ja muun opetushenkilöstön keskeisen roolin varmistaa, että näihin toimenpiteisiin ja toimiin osallistuvat kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät koulunkeskeyttäjien riskiryhmään kuuluvien, koulunkäyntinsä jo keskeyttäneet mukaan lukien, auttamiseksi.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

1) ET 2020 -koulutusyhteistyön puitteissa edistämään jäsenvaltioiden pyrkimyksiä seuraamalla kehitystä eri koulutustasoilla kaikissa jäsenvaltioissa niissä ilmenevien suuntausten kartoittamiseksi,

2) tukemaan jäsenvaltioiden strategioita kokemusten ja hyvien toimintatapojen vaihdolla sekä edistämään tuloksekasta vertaisoppimista, verkottumista ja kokeilua innovatiivisin lähestymistavoin jäsenvaltioissa niiden toimenpiteiden osalta, joilla voidaan vähentää koulunkäynnin keskeyttämistä ja parantaa koulunkäynnin keskeyttämisen kannalta riskiryhmiin kuuluvien lasten koulumenestystä,

3) sisällyttämään koulunkäynnin keskeyttäjien osuuden pienentämistä tukevia toimenpiteitä kaikkiin asiaan liittyviin unionin toimiin, jotka kohdistuvat lapsiin ja nuoriin aikuisiin,

4) tukemaan tehokkaiden koulunkäynnin keskeyttämistä ehkäisevien politiikkojen kehittämistä käynnistämällä vertailevia selvityksiä ja tutkimuksia ja kannustamaan jäsenvaltioita yhteistyöhön tällä alalla,

5) varmistamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja rajoittamatta tulevaa rahoituskehystä koskevia neuvotteluja, että unionin ohjelmat elinikäisen oppimisen, nuorison ja tutkimuksen aloilla sekä Euroopan rakennerahastot tukevat ja edistävät koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien jäsenvaltioiden strategioiden täytäntöönpanoa,

6) raporttoimaan määräajoin edistymisestä Eurooppa 2020 -taavoitetta kohti ja koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien jäsenvaltioiden strategioiden täytäntöönpanosta vuotuisissa kasvuselvityksissä ja ET 2020 -koulutusyhteistyöhön liittyvien raportointijärjestelyjen yhteydessä.

Tehty Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 2011.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
FAZEKAS S.

LIITE

**PUITTEET KOULUNKÄYNNIN KESKEYTTÄMISEN VÄHENTÄMISEEN TÄHTÄÄVILLE
KOKONAISVALTAISILLE POLITIIKOILLE**

Koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien strategioiden olisi perustuttava koulun keskeyttämiseen johtavien olosuhteiden analyysiin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, koska keskimääräiset luvut eivät aina osoita selvästi eri alueiden tai maiden välisiä suuria eroja. Koulunkäynnin keskeyttäjät ovat heterogeeninen ryhmä, ja yksilölliset syyt koulunkäynnin keskeyttämiseen ovat hyvin erilaisia. Tärkeitä tekijöitä ovat perhetausta ja laajemmat sosioekonomiset olosuhteet, esimerkiksi työmarkkinoiden vetovoima. Näiden vaikutuksia vahvistavat tai lieventävät koulutusjärjestelmän rakenne, tarjolla olevat opiskelumahdollisuudet ja oppimisympäristö. Merkittävä rooli koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämisessä on lasten ja nuorten hyvinvointiin, sosiaaliturvaan, nuorisotyöllisyyteen ja tuleviin uranäkymiin vaikuttavien toimintapolitiikkien koordinoinnilla.

1. Keskeisten tekijöiden kartoittaminen ja seuranta

Koulunkäynnin keskeyttämiseen johtavien kehityskulkujen syyt ovat monitahoisia ja erilaisia, mutta ne usein liittyvät sosioekonomiseen vähäosaisuuteen, lähipiiriin heikkoon koulutustasoon, koulutuksesta vieraantumiseen tai heikkoon koulumenestykseen, työmarkkinoiden vetovoimaan ja/tai sosiaalisten, tunneperäisten ja opiskeluun liittyvien ongelmien yhdistelmään, joka voi aiheuttaa keskeyttämisriskin.

Huomioon on otettava myös koulutustyyppi, johon oppilas osallistuu. Joissakin maissa oppilaat, joilla on ollut vaikeuksia yleissivistävässä koulutuksessa, siirtyvät usein ammatilliseen koulutukseen. Näissä tapauksissa ammattioppilaitoksilla on erityisen vastuullinen ja haasteellinen tehtävä koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämisessä. Näyttöön perustuvat politiikat edellyttävät, että erityistä huomiota kiinnitetään yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen sektorikohtaisiin tuloksiin.

Näyttöön perustuvien ja kustannustehokkaiden politiikkojen kehittäminen koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseksi edellyttää koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien tietojen keräämistä ja ajan tasalla pitämistä. Niiden perusteella olisi voitava laatia paikallisen, alueellisen ja kansallisen tason analyysjä. Tiedot voivat koskea koulunkäynnin keskeyttäneiden määrää, siirtymistä eri koulutustasojen välillä, osallistumista ja loppuunsaattamista toisen asteen koulutuksessa sekä oppilaiden poissaoloja ja koulunkäynnin välttelyyn liittyvää käyttäytymistä.

- Kerättävien tietojen perusteella olisi pystyttävä analysoimaan koulunkäynnin keskeyttämisen tärkeimpiä syitä eri oppilasryhmien, koulujen, koulutus- ja oppilaitostyyppien, kuntien tai alueiden osalta.
- Koulunkäynnin keskeyttämistä koskevien tietojen ja tilannetta koskevien tietojen, esimerkiksi sosioekonomisten tietojen, yhdistämisestä voi olla apua toimenpiteiden ja politiikkojen kohdentamisessa. Koulunkäynnin keskeyttäjien vaikuttimia sekä heidän työllistymis- ja uranäkymiään koskevien tietojen kerääminen ja analysointi voi myös olla avuksi toimenpiteiden ja politiikkojen kohdentamisessa.
- Arvioimalla koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävien nykyisten toimenpiteiden vaikuttavuutta ja tehokkuutta saadaan tärkeä perusta sellaisten strategioiden ja ohjelmien kehittämiselle, joilla parannetaan oppilaiden mahdollisuuksia menestyä koulussa.

2. Poliittiset puitteet

Koulunkäynnin keskeyttämistä koskeviin kokonaisvaltaisiin strategioihin kuuluu erilaisia politiikkayhdistelmiä, politiikan eri alojen koordinoitua ja koulunkäynnin keskeyttämisen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden sisällyttämistä kaikkiin politiikkoihin, jotka kohdistuvat lapsiin ja nuoriin. Korkeatasoisia koulujärjestelmiä edistävien koulutuspolitiikkojen lisäksi näitä ovat lähinnä sosiaalipolitiikka ja tukipalvelut sekä työllisyys-, nuoriso-, perhe- ja koto-uttamispolitiikka. Horisontaalinen koordinoitu eri toimijoiden välillä ja vertikaalinen koordinoitu eri hallintotasojen kesken ovat yhtä tärkeitä. Koulunkäynnin keskeyttämistä koskevilla strategioilla olisi oltava ehkäiseviä toimenpiteitä sekä interventio- ja kompensatiotoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi valittava strategioidensa tarkat osat omien olosuhteidensa ja taustatekijöidensä perusteella.

2.1 EHKÄISEVILLÄ POLITIIKOILLA pyritään pienentämään keskeyttämisriskiä ennen ongelmien ilmaantumista. Tällaisilla toimenpiteillä optimoidaan yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen antamista parempien oppimistulosten saavuttamiseksi ja opinnoissa menestymisen esteiden poistamiseksi.

Toimenpiteiden tavoitteena on luoda varhaisessa vaiheessa kestävä perusta lasten voimavarojen kehittämiselle ja hyvälle sopeutumiselle koulunkäyntiin. Ehkäiseviin politiikkoihin voisi sisältyä seuraavaa:

1. Laadukas varhaiskasvatus vaikuttaa suotuisasti kaikkiin lapsiin ja on erityisen tärkeää niille, joilla on heikommat lähtökohdat, mukaan lukien maahanmuuttajat ja romanit. Se edistää fyysistä hyvinvointia, sosiaalista ja emotionaalista kehitystä, kielitaitoa ja kognitiivisia perustaitoja. Varhaiskasvatuksen olisi oltava korkealaatuista, kohtuuhintaista ja myös vähäosaisten perheiden saatavilla, ja henkilöstöä olisi oltava riittävästi.

Nämä toimenpiteet koskevat koulutusjärjestelmien organisointia, koulujen resursseja sekä koulutusväylien tarjontaa, läpäisevyyttä ja joustavuutta. Ne koskevat myös sukupuolten välisiä eroja sekä niiden lasten tukemista, joilla on heikommat lähtökohdat tai eri äidinkieli. Ehkäiseviin politiikkoihin voisi sisältyä myös seuraavaa:

2. Koulutustarjonnan lisääminen tarjoamalla koulutusmahdollisuuksia oppivelvollisuusiän jälkeen voi vaikuttaa nuorten ja heidän perheidensä valintoihin ja johtaa siihen, että suurempi osuus nuorista suorittaa toisen asteen tutkinnon.
 3. Aktiivisella erottelun vastaisen politiikan edistämällä ja antamalla lisätukea sellaisille kouluille, jotka sijaitsevat epäsuosituksilla alueilla tai joissa on paljon sosioekonomisesti vähäosaisia oppilaita, niitä voidaan auttaa monipuolistamaan sosiaalista rakennettaan ja parantamaan koulutustarjontaansa. Näin parannetaan sosioekonomisesti vähäosaisten lasten koulusaavutuksia ja pienennetään koulunkäynnin keskeyttämisriskiä heidän osaltaan.
 4. Maahanmuuttajataustaisten lasten oppimistuloksia voidaan parantaa ja koulunkäynnin keskeyttämisriskiä voidaan heidän osaltaan pienentää korostamalla kielellisen monimuotoisuuden arvoa, auttamalla eri äidinkieltä puhuvia lapsia kohentamaan opetuskielen ja tarpeen mukaan äidinkielen taitoaan sekä tukemalla opettajia sellaisten lasten opettamisessa, joiden kielellinen taso on erilainen.
 5. Vanhempien osallistumisen lisääminen, vanhempien ja koulun yhteistyön vahvistaminen sekä koulujen ja vanhempien välisten kumppanuuksien luominen voivat lisätä oppilaiden oppimismotivaatiota.
 6. Lisäämällä koulutusväylien joustavuutta ja läpäisevyyttä esimerkiksi järjestämällä moduuliopetusta tai vuorottelemalla teoriaopetuksen ja käytännön työn jaksoja voidaan tukea erityisesti oppilaita, joiden koulumenestys on heikompi, ja motivoida heitä jatkamaan opintojaan omiin tarpeisiinsa ja kykyihinsä paremmin soveltuvassa koulutuksessa. Näin on helpompi vaikuttaa myös sukupuolisidonnaisiin koulunkäynnin keskeyttämisen syihin kuten nuorten työmarkkinoille siirtymiseen tai teiniraskauksiin. Lisäksi luokallejäämisen rajoittamisella ja sen korvaamisella joustavalla henkilökohtaisella tuella on todettu olevan yhteys pienempään koulunkäynnin keskeyttävien määrään.
 7. Kehittämällä korkealaatuisia ammatillisia koulutusväyliä ja lisäämällä niiden houkuttelevuutta ja joustavuutta tarjotaan riskiryhmään kuuluville oppilaille vakavasti otettavia vaihtoehtoja koulunkäynnin keskeyttämiselle. Yleisiin koulutusjärjestelmiin hyvin integroitui ammatillinen koulutus luo edellytyksiä vaihtoehtoisille väylille toisen asteen ja korkea-asteen koulutukseen.
 8. Koulutusjärjestelmien ja työllisyyssektorin välisen yhteyden vahvistaminen sen korostamiseksi, että koulutuksen loppuun saattamisesta on hyötyä oppilaan tulevan työllistävyyden kannalta. Tämä voitaisiin toteuttaa joko hankkimalla oppilaille työharjoittelupaikkoja tai ottamalla työnantajat tiiviimmin mukaan koulujen ja oppilaitosten toimintaan.
- 2.2 INTERVENTIOPOLITIIKOILLA pyritään välttämään koulunkäynnin keskeyttäminen parantamalla koulutuksen laatua oppilaitosten tasolla, reagoimalla varhaisiin varoitusmerkkeihin ja järjestämällä kohdennettua tukea koulunkäynnin keskeyttämisen kannalta riskiryhmään kuuluville oppilaille tai oppilasryhmille. Ne koskevat kaikkia koulutustasoja varhaiskasvatuksesta toiseen asteeseen.

Koulujen ja oppilaitosten tasolla koulunkäynnin keskeyttämistä torjuvat strategiat sisältyvät koulun yleiseen kehittämispolitiikkaan. Niillä pyritään luomaan myönteinen oppimisympäristö, parantamaan opetuksen laatua ja innovatiivisuutta, kohentamaan opetushenkilöstön valmiuksia toimia sosiaalisesti ja kulttuurisesti monimuotoisessa ympäristössä ja kehittämään väkivallan ja kiusaamisen vastaisia toimintamalleja. Interventiopolitiikkoihin koulujen ja oppilaitosten tasolla voisi sisältyä seuraavaa:

1. Koulujen kehittäminen oppimisyhteisöiksi kaikkien sidosryhmien yhteisen koulujen kehittämisen vision pohjalta ja kaikkien kokemuksia ja tietämystä hyödyntäen sekä avoimen, innostavan ja miellyttävän ympäristön luominen nuorten kannustamiseksi jatkamaan opintoja.
2. Riskiryhmään kuuluvia oppilaita varten kehitetyt varhaisvaroitusjärjestelmät, jotka voivat edistää tehokkaiden toimenpiteiden toteuttamista ennen ongelmien esiintymistä, oppilaiden vieraantumista, poissaolojen lisääntymistä tai koulunkäynnin keskeyttämistä.
3. Verkottuminen vanhempien ja muiden koulun ulkopuolisten toimijoiden kuten paikallisten yhteisöpalvelujen, maahanmuuttajia tai vähemmistöjä edustavien organisaatioiden, urheilu- ja kulttuurijärjestöjen tai työnantajien ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa, mikä mahdollistaa kokonaisvaltaiset ratkaisut riskiryhmään kuuluvien oppilaiden auttamiseksi ja helpottaa ulkoisten tukipalvelujen kuten psykologien, sosiaali- ja nuorisotyöntekijöiden sekä kulttuuri- ja yhteisöpalvelujen saantia. Tässä voidaan hyödyntää välittäjinä paikallisen yhteisön edustajia, jotka voivat tukea viestintää ja lisätä luottamusta.
4. Opettajien tukeminen heidän työssään riskiryhmiin kuuluvien oppilaiden kanssa, mikä on ennakoedellytys koulutason toimenpiteiden onnistumiselle. Opettajien peruskoulutuksen ja jatkuvan ammatillisen kehittymisen avulla opettajille ja koulunjohtajille annetaan valmiudet tulla toimeen heterogeenisten luokkien kanssa, tukea sosioekonomisesti vähäosaisempia lapsia ja löytää ratkaisuja vaikeisiin opetustilanteisiin.

5. Opetussuunnitelman ulkopuolinen, koulupäivän jälkeen ja koulun ulkopuolella järjestettävä toiminta sekä taide-, kulttuuri- ja urheilutoiminta, jotka voivat parantaa riskiryhmään kuuluvien oppilaiden itseluottamusta ja lisätä heidän sinnikkyytään ja kestävyytään oppimisvaikeuksien suhteen.

Yksilötasolla interventiopolitiikoilla pyritään luomaan koulunkeskeyttäjien riskiryhmään kuuluvien yksittäisten oppilaiden tueksi järjestelyjä, jotka voidaan sovittaa oppilaiden tarpeisiin. Niissä keskitytään yksilön henkilökohtaiseen kehittymiseen riskiryhmään kuuluvien oppilaiden sinnikkyuden kehittämiseksi ja niillä puututaan konkreettisiin sosiaalisiin, kognitiivisiin tai tunneperäisiin vaikeuksiin. Yksilötasolla interventiopolitiikkoihin voisi kuulua seuraavaa:

1. Mentorointi tukee yksittäisiä oppilaita opiskeluun liittyvien, sosiaalisten tai henkilökohtaisten vaikeuksien voittamisessa. Oppilaat saavat usein opetushenkilöstön, paikallisyhteisön jäsenten tai muiden oppilaiden antamaa kohdennettua apua joko henkilökohtaisesti (mentorointi) tai ryhmässä (tutorointi).
 2. Opetuksen sovittaminen oppilaan tarpeiden mukaiseksi, yksilöidyn oppimisen lähestymistavan vahvistaminen ja tuen tarjoaminen riskiryhmään kuuluville oppilaille auttavat oppilaita mukautumaan muodollisen koulutuksen vaatimuksiin ja voittamaan koulutusjärjestelmän luomat esteet, ja ne voivat siten osaltaan vähentää luokallejäämistä.
 3. Tehostetulla ohjauksella ja neuvonnalla tuetaan oppilaita ammatinvalinnassa ja siirtymisessä koulutuksesta toiseen tai koulutuksesta työelämään. Näin voidaan välttää huonoja päätöksiä, jotka perustuvat väärin odotuksiin tai riittämättömiin tietoihin. Ohjauksella nuoria autetaan tekemään valintoja, jotka vastaavat heidän tavoitteitaan, henkilökohtaisia kiinnostuksen kohteitaan ja kykyjään.
 4. Varmistetaan, että nuorille, joiden koulunkäynti saattaa keskeytyä taloudellisten olosuhteiden vuoksi, annetaan mahdollisuus saada asianmukaista taloudellista tukea. Tällaiselle tuelle voidaan tarvittaessa asettaa ehtoja tai se voidaan yhdistää sosiaalietuuksiin.
- 2.3 KOMPENSAATIOPOLITIIKOILLA pyritään auttamaan koulunkäynnin keskeyttäneitä palaamaan koulutukseen tarjoamalla siihen väyliä ja mahdollisuuksia suorittaa puuttuvat tutkinnot. Kompensaatiopolitiikkoihin voisi sisältyä seuraavaa:
1. Onnistuneet toisen mahdollisuuden koulutusohjelmat, joissa luodaan oppimisympäristöjä, jotka vastaavat koulunkäynnin keskeyttäneiden erityistarpeita, otetaan huomioon aiemmat opinnot ja tuetaan opiskelijoiden hyvinvointia. Nämä ohjelmat eroavat tavanomaisista kouluista sekä organisaation että opetusmenetelmien suhteen, ja niille ovat usein ominaisia pienet opiskeluryhmät, oppilaiden tarpeisiin ja ikään sovitettu ja innovatiivinen opetus sekä joustavat koulutusväylät. Mikäli mahdollista, ohjelmiin olisi oltava helppo päästä ja niiden olisi oltava maksuttomia.
 2. Erilaiset väylät yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen paluuta varten; on tärkeää, että tällaisia väyliä on tarjolla. Siirtymäluokat, joissa painotetaan vahvasti ohjausta, voivat helpottaa koulun keskeyttämisen jälkeistä paluuta yleiseen kouluopetukseen.
 3. Aiempien opintojen, mukaan lukien epävirallisen ja arkioppimisen kautta saadut taidot, tunnustaminen ja validointi, jotka parantavat nuorten itseluottamusta ja itsetuntoa ja helpottavat koulutukseen paluuta. Ne voivat motivoida oppilaita jatkamaan opintojaan sekä auttavat heitä kykyjensä kartoittamisessa ja parempien uravalintojen tekemisessä.
 4. Vaikeuksissa oleville nuorille annettava kohdennettu henkilökohtainen tuki, jossa yhdistetään sosiaalinen, taloudellinen, opintoihin liittyvä ja psykologinen tuki. Tämä tuki on erityisen tärkeää nuorille, joilla on vakavia sosiaalisia tai psykologisia ongelmia, jotka estävät heitä jatkamasta opintoja.
-